

TEREK

Éles Lóránt

Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar

Szobrász 4.évfolyam

Gaál Tamás

Egyetemi Docens

TEREK

Számomra az esztétikum a matériával való közvetlen kapcsolatban és a komponálás kreatív, egyedi, személyes élményében van a legintenzívebben jelen. A pályázati munkámat egy három darabból álló sorozat képezi, melyben ezt az anyagi és szellemi szépség-élményt próbálom a téri formaképzés eszközeivel megvalósítani. A koncepcióm tehát szubjektív, ideális terek létrehozása, az alkotóanyagok minél közvetlenebb technikai - főleg tradicionális metódusok, kézi megmunkálás - révén. A sorozat a tér olyan alapvető fogalmaival foglalkozik, mint a nyitottság és zártság, arányok, metsződések, áttetsződés és tömörség, valamint maga a struktúra. Mindhárom munkában vázszerkezetek jelennek meg. A vázszerkezet egy forma rendszerét mutatja be, ugyanakkor egy-egy anyag sajátosságait is felfedi, miképp egy metszet. Mindhárom szobor egy-egy adott rendszeren belüli másik rendszert jelenít meg, ahol a különböző anyagok, geometrikus formaképzésben (hasonló alapelvű és anyaghasználatú), mégis különböző egységekbe rendeződnek. A sorozat első két darabja egymásba metsződő vízszintes „vázkonstrukciókból” áll, melyekben egy-egy harmadik anyag „szabálytalanabb” belső formarendszerben szerveződik. A harmadik darabnál is hasonló az elv, csak a „láthatóság”, a megközelíthetőség változik meg. Kevésbé „nyílt” ábra, ahol a vázszerkezet szerepét már a szobor „alátámasztását” szolgáló posztamens veszi át, a szobor pedig zártabb tömeg formájában, kisebb felületein enged csak bepillantást a belső történésekbe.

A *Tér I* című munkám esetében a nyitott „dobozon” belüli szerkezet látszólagos kaotikussága valójában egy organikus elvű elrendeződés. Egyféle pókháló-szerkezet. Kusza, rendetlen kinézetű háromdimenziós szerveződés, amely egy pontból indul, térben exponenciálisan tovább osztódik, majd megfordul a folyamat és ismét egy pontba tér vissza.

A *Tér II* - ben a plexilapokból álló kis kompozíció egy képzeletben kijelölt négyszögletes alapon "belül" szerveződik. Olyan akár egy nagyobb makettből kimetszett apró részlet, ahol a homályosan áttetsző plexitömbök úgy sorakoznak fel egymás mellett, mint egy modern város üvegezett épületei.

A *Tér III* című darabban a plexiszerkezet az előző "történetből" épül tovább, egy már részletesebben átgondolt asszociatív képet adva, egy várost-idéző geometrikus rendszer "madártávlati" nézőpontjából, azonban már egy sokkal zártabb, intimebb "bepillantásból".

Az első két darabnál a belső szerkezetek azonnal a néző szeme elé tárulnak, míg az utolsónál ennek felfedezéséhez szükség van egy „aktívabb”, bensőségebb részvételre a befogadó részéről. A kreatív, komponáló alkotási folyamat játékosága így adódik tovább a megtekintőre, akitől, így, vezetve a „nézői folyamatot”, játékos kíváncsiságot követel.